

واشنگټن ۱۹ / ۰۱ / ۲۰۰۹

هاري

د اوباما راتگ د ارگ واکمنان لړزوي

په کابل کې د ارگ حاکمان بايد وارخطا او اندېښمن وي ځکه د اوباما په اداره کې دکرزي لپاره هيڅ ځای نسته. هيله ده چې د کابل حکومت نور بېکاره او بدنامه مامورين هم ورسره يو ځای رخصت کړي سي. د کرزي ټيم په چارنېما او سالانه امتحانونو کې پرته له رسم او سپورټ څخه په نورو ټولو مضمونونو کې مطلق ناکامه دی. نو بيا، پکار ده چې افغانان ژر تر ژره د نوي حکومت او نوي مشر په باب جدي فکر وکړي، څو يو ځل بيا د ۲۰۰۱ او بيا ۲۰۰۴ غم لړلي کاني تکرار نه سي. هله پر افغان ولس باندي داسې مشران او حکومت تحميل سو چې حتی د خپل ځان د چلولو جوگه هم نوو. د اقتصاد جوړول، د ټولني پالل، د امنيت ساتل، د يو عالي سياسي ارمان درلودل، او د ځان او دراتلونکي نسل لپاره څه کول خو د پېريانو خبري وي.

مطلب دا دی چې ښايي ډېر ژر افغانانو ته يو ځل بيا ددې فرصت برابر سي چې د خپل سياسي ژوند او برخليک د تنظيم او کنټرول لپاره څه وکړي. په بل عبارت، څه مثبت بدلون راوستل سي. څه ښه او منظم حکومت جوړ سي. نوي سياسي مشري راسي. پکار ده چې افغانان لدې موقع څخه استفاده وکړي. واقعيت دا دی چې امريکا او بين المللي ټولنه د افغانستان پرله پسې ستونزو سترې کړي دي. د نجات او خلاصون يوه لاره لټوي.

بلخوا، په واشنگټن کې بدلون په کابل کې سياسي بدلون ضرور راولي ځکه جز د کل تابع دی. څرگنده خبره ده چې نوي مرکز نوي تقاضاوې او غوښتنې لري. تېره اونۍ مېرمن هېلري کلنټن چې ډېر ژر به د متحده ايالاتو د بهرنيو چارو وزيره سي، د سنا غړو ته پخپلې استعمايي غونډې کې افغانستان "نارکو سټېټ" وباله. مېرمن کلنټن د افغانستان اوسنی حکومت " کمزوری، بې ظرفيته، او په ادارې فساد کې ډوب وباله. " تېر کال، ښاغلی بايډن د ښاغلي کرزي څرگندونو او لاپو شاپو دونه په غوسه کړ چې مجلس يې نېمکه پرېښود او له اطاق څخه ووت. د اوباما او کرزي وروستی ملاقات هم ترينگلي، سور، او د ښاغلي کرزي لپاره ډېر سخت وو. ټاکل سوېده چې په ملگرو ملتونو کې د متحده ايالاتو پخوانی سفير، رېچارډ هولبروک، به د افغانستان او پاکستان لپاره د امريکا خاص استازی ونومول سي. هغه د افغانستان دحکومت په باب ويلي وو: " حکومت کمزوری دی؛ فاسد او وروست دی؛ د افغانستان د سياسي مشرتابه داېره او کړۍ خورا تنگه ده؛ حکومت تر اوسه پوري يو ستر قاچاقبر هم ندی توقيف کړی. "

داسې ښکاري چې د اوباما او کرزي روابط به ډېر بحراني او توپاني وي. د بوش ماما نازونه، نغدي پېښې، او ښه او اسانه وختونه نور تېر او ورک خواړه خوبونه سول.

تر دې لنډې سريزي را وروسته، دلته يوازي دوو اخبارونو د رپوټونو اجمال راغونډ سوی دی.

د فابنانشل ټايمز ورځپاڼه د جنوري پر ۱۵ ليکي: د افغانستان په متعلق د ښاغلي اوباما د ادارې د پاليسۍ د را څرگنده کېدو په يوه ترڅ کې تېره اونۍ مېرمن کلنټن د متحده ايالاتو د سنا خارجه چارو جرگې ته وويل: " لدې نه پس به متحده ايالات خپلې مرستې د افغانستان د مرکزي حکومت د اجراتو او لاسته را وړنو سره وتړلي. مانا دا چې د ادارې فساد سره له مبارزې څخه را نېولې بيا په ټول هېواد کې د قانون حاکميت او د امنيت خورول پکې شامل دي. "

مېرمن کلنټن پخپلو څرگندونو کې ويلي دي: " افغانستان يو داسې حکومت ته اړتيا لري چې د خپلو خلکو غوښتنو ته جواب ولري. هغې زياته کړه: ښاغلي اوباما همدا پيغام ښاغلي کرزي ته ورساوه. " دپلوماتان وايي: لدې نه وروسته به متحده ايالات د يوه شخص پلوي نه کوي، بلکې ديموکراتيک پروسه به تقويه کوي. هغوی زياتوي: هر څه به د جنوري پر ۲۱ باندي بدل سي.

بلخوا، د واشنگټن پوسټ مشهوره خبرياله، مېرمن پامېلا کانسټيپل، له کابل څخه د جنوري پر ۱۶ پخپل رالېږلي رپوټ کې ليکي: د متحده ايالاتو د نوي ستر ايتزۍ سره د افغانستان په خلکو او حکومت کې داسې مخالفتونه را ولاړېږي چې

بنايي ددغي نوي ستراتيژي د عملي کېدو سرعت په داسي وخت کي سوکه او کرار کړي چي کاميابي ته د رسېدولو لپاره وخت نهايت محدود او مخ پر خلاصېدو دی.

امريکايي مامورين وايي يوه ستونزه د ملکي کسانو زياتېدونکي تلفات دي، او بل مشکل د خارجي قواوو سره د عامه افغانانو زياتېدونکي مخالفت دی. امريکايي چارواکي د بي خايه توقع او انتظار پر خلاف خبرداري ورکوي او وايي: سر کال به ډېر گران او سخت کال وي. په تشدد او جنگونو کي به زياتوالی راسي. لمړی به پراخي سيمي ازادېږي او بيا به هلته مرکزي حکومت خپله سطله خوروي، او وروسته به د بيا ودانولو کارونه پېلېږي.

ورځپاڼه ليکي: زياتره افغانان د شپي په تېارو کي د خارجي عسکرو ډارونکي چاپو او تلابنيو په تنگ کړي دي. بهرني کومندو عسکر د خلکو کورونو ته په توره تېاره کي نابېره ور اوړي. افغانان د امريکايي عسکرو پرله پسې تلابنيو او بمباريو سخت په غوسه کړي دي. زياتره افغانان له بهرنيو عسکرو څخه بېره او اندېښنه لري. طالبانو ته د عامه افغانانو همدا بېزارې کورت او غوري ده.

د لوگر ولايت پخوانی ۵۲ کلن گونر، فيصل الله مجددي، وايي: "کله چي خارجي عسکر په لمړيو ورځو کي افغانستان ته را داخل سول، هر افغان يې هرکلی کاوه. خو اوس د هيچا نه خوښېږي. خلکو اعتماد له لاسه ورکړ. خلک طالبان هم نه غواړي، او چپ ناسته دي ځکه هيڅوک د هغوی امينت نسي تضمینولای. که چيري طالبان په کلي کي رابنکاره سي، هيڅوک حکومت ته خبر نه ورکوي، ځکه د بهرنيانو له بمباريو څخه ډارېږي."

واشننگټن پوست ليکي: پدې وروستيو وختونو کي، حامد کرزي هم ددغو تلابنيو او بمباريو پر خلاف سختي خبري کړي دي. مبصرين وايي: کرزي د انتخاباتو لپاره کمپين کوي. مگر امريکايي مامورين په خصوصي ناستو کي د خپل پخواني دوست په ارتباط له ډېر قهر او غضب څخه رېږ دي.

د واشننگټن د مقاماتو يو بل مشکل دا دی چي ايا د کابل وروست او فاسد حکومت تقويه کړي او که په ناکراره سيمو کي د قومي سياست په توره او ډارونکي خونه ور ننوځي. د کابل رژيم د ښاره بهر په کليوالي سيمو کي هيڅ صلاحيت نلري. امريکايان غواړي چي د عراق په شان قومي ملېشا جوړه کي. ځيني پدې عقیده دي چي محلي خلک د خپلو سيمو سره پوره اشنايي لري، او هغوی به د طالبانو لپاره زهر قاتل سي.

خو واشننگټن پوست ليکي د قومي ملېشا مفکوره د سختو مخالفتونو سره مخامخه ده. په پارلمان کي د کابل استازي، مېرمن شکرېه بارکزی، وايي: "د قومي ملېشاو خلقول تباهي ده. څوک ددې ضمانت کولای سي چي هغوی به پخپلمېخني شخړو اخته نسي؟ دا به مرکزي حکومت نور هم کمزوری کي، د ملکي خلکو ژوند به د خطرونو سره مخامخ سي. هيڅوک به مسول نه وي. هيڅوک به کنټرول نلري."

د وردگ ولايت د قومي ملېشا د جوړولو لپاره لمړی ځای انتخاب سوی دی. ددغه ولايت استازي، مېرمن وردگ، وايي: "زما په ولايت کي، خلک د طالبانو تر چري لاندي دي، مگر خلک پدې هم په غوسه دي چي امريکا غواړي د دوی په ولايت کي ملېشا جوړه کي. روسانو همدا کار وکي، او يو ورور يې د بل ورور سره وجنگوی. اوس د هر چا د تره او يا د ماما زوی په طالبانو کي دی. خلک به د مکتب يا بازار د ساتلو لپاره خپل زوی در کړی، خو هيڅکله به يې د طالبانو سره د جنگ لپاره در نه کړي."

اخبار ليکي: د طالبانو محلي ريښو او علايقو د متحده ايالاتو مقامات اندېښمن کړي دي. د حکومت عسکر او پوليس ياغيانو ته ور اوړي. طالبان هغوی ته نغدي پيسي ورکوي. هغوی مشترک دين لري، او اکثراً د يوه قوم خلک وي.